

співтовариство має спільно працювати над забезпеченням та відновленням цього важливого аспекту людського розвитку. «Місія освіти сьогодні потребує суспільно-політичного, морально-етичного посилення із залученням сучасних медійних технологій» [2, с. 118].

Загалом, лише спільні зусилля здатні об'єднати міжнародну спільноту, уряди та громадянське суспільство, зможуть надати ефективний захист прав людини в реаліях війни та сприяти побудові стійкого миру на основі справедливості та гідності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Право на життя в умовах війни. URL: <https://law.chnu.edu.ua/pravo-na-zhyttia-v-umovakh-viiny/>
2. Радіонова Н. В., Швидун Л. Т. Освітня мобільність в екстримальних життєвих ситуаціях. Вісник Львівського університету. Серія філософські науки: збірник наукових праць. Гельветика, 2022. Вип. 44. С. 116–121.

Нехаєва Лілія Євгенівна
Науковий керівник – канд. істор. наук, проф. Міносян А.С.
Державний біотехнологічний університет

ГОЛДА МЕЇР: ІСТОРІЯ ЖИТТЯ

Народилася Голда Меїр 21 квітня 1898 року у місті Київ у єврейській родині. Увесь час дитинства Голди Київ піддавався постійним антисемітським настроям, і ранні роки дівчинки були пов'язані з гоніннями та погромами, що обрушувалися на євреїв чорносотенцями з мовчазної згоди влади. Обстановка стала настільки серйозною, що батько сімейства, втомившись жити в постійному страху за себе і свою сім'ю, вирішив поїхати з Київської губернії до міста Пінськ у Білорусії, де на той момент жили дідусь та бабуся Голди.

1906 року батько Мойше-Іцхоку перевозить до Штатів усю свою родину. Він працював тоді на двох роботах, а дружина відкрила магазинчик, але грошей все одно було замало. Дівчатка починають відвідувати американську школу, і Голда організовує там Американське товариство юних сестер. За допомогою цього гуртка дівчинка прагнула зібрати кошти для дітей із бідних сімей, які мали недостатньо грошей навіть для підручників. Своєю благою мету Голда озвучила на заході, де вимовила таку гарячу промову, що її слова вразили всіх, хто зібрався.

Коли Голді Меїр виповнилося 14, вона вирушила до Денвера, щоб продовжувати навчання. Після приїзду до Денвера дівчинка почала знайомитися з місцевими порядками та людьми. У місті існувала єдина на той момент у всій країні лікарня для євреїв-емігрантів. Голда познайомилася із сіоністами, які проходили там лікування. Це знайомство в майбутньому сильно вплине на її життя.

Голда Меїр прожила довге життя та померла 8 грудня 1978 року. Про себе вона говорила, що у 75 працювала більше, ніж будь-коли в житті. Дорогою свого життя Голда вважала становлення єврейської держави і цей шлях вона пройшла до кінця.

Знайомство з сіоністами ще в Денвері не пройшли даремно: у віці 17 років Голда Меїр вступає до робочої партії лівих сіоністів Поалей Ціон («Робітники Сіону»).

Біографія жінки стала поповнюватися різними державними посадами: спочатку вона стала лідером Загальної федерації трудящих, точніше, її жіночої частини, часто виїжджала за кордон, і до 1949 виявилася в числі членів Кнесета.

Друга Світова війна змусила весь єврейський народ пережити жахливі репресії, торттури та розстріли, які обрушили на нього Німеччина та її союзники. Через три роки після перемоги Росії в тій війні відбулася подія, яка відбилася на життя Голди та її співвітчизників. 14 травня 1948 року було підписано Декларацію Незалежності Ізраїлю, і Голда Меїр була серед тих 38 осіб, які брали участь у її підписанні. Але незалежний Ізраїль відразу ж зазнав напад з боку армії арабських країн Єгипту, Сирії, Іраку, Йорданії та Лівану. Ці країни, які були проти незалежності Ізраїлю, об'єднали війська та атакували його. З цього моменту розпочалася нова війна, яка тривала до 1949 року. Зброю, яка була потрібна Ізраїлю, йому поставив СРСР. А першим послом Ізраїлю у Радянському Союзі стала Голда Меїр.

Вона працювала на посаді посла один рік. За цей час відвідала Москву, де побувала у синагозі. Голду Меїр тоді із захопленням зустрів натовп євреїв, і цей момент був навіть зображений на ізраїльських купюрах у 10000 шекелів.

Наступною посадою жінки-посла став пост міністра праці та соцзабезпечення Ізраїлю. Цей період біографії Мейер посідає 1949-1956 роки. Міністром закордонних справ Голда Меїр стала у 1956 році і обіймала цю посаду до 1969 року. А навесні 1969 року її призначили прем'єр-міністром Ізраїлю.

То був неспокійний час: усередині правлячої коаліції виникали постійні розбіжності, влада робила фатальні стратегічні помилки, верхівка не мала авторитету. Підсумком став черговий конфлікт, названий Війною Судного дня, який тривав із 6 по 23 жовтня 1973 року. Тоді проти Ізраїлю об'єдналися у коаліцію арабські країни. Єгипет і Сирія прагнули повернути собі території, які раніше втратили внаслідок Шестиденної війни.

Великих зусиль варто було євреям відбити ту атаку, але все ж таки вони перемогли в тому протистоянні, хоча й зазнали величезних втрат. Але невдоволення народу було великим, не лише через бойові втрати, а й через політичні розбіжності. У результаті 3 червня 1974 року Голда Меїр склала свої повноваження. Більше до політики вона не поверталася.